

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนหรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” (participatory democracy) นั้น มีจุดกำเนิดมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มีผู้กล่าวถึงเสมอว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนภายใต้เจตนารมณ์หลัก 3 ประการ กล่าวคือ ประการแรก เปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นการเมืองของพลเมือง ประการที่สอง ทำให้การเมืองสุจริตและโปร่งใส และประการสุดท้าย ทำให้การเมืองมีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ โดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ส่งผลให้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังคงเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญทั้ง 2 ฉบับ ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐธรรมนูญ ทั้ง 2 ฉบับ ได้วางหลักการไว้ให้โครงสร้างทางการเมืองมีลักษณะเปิด และมีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างสถาบันทางการเมือง ตลอดจนการเพิ่มระบบตรวจสอบสังคมด้วยองค์กรอิสระ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย

สำหรับพัฒนาการทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนนั้น การสื่อสารนับเป็นกระบวนการทางสังคมที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนเมื่ออยู่รวมตัวกันในสังคม จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทักทาย ชื้อเท็จจริง ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อความสัมพันธ์และเข้าใจซึ่งกันและกันอีกทั้ง จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันการแพร่กระจายของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรืออินเทอร์เน็ต ก็ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัว สนใจ และมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ กันมากยิ่งขึ้น อันทำให้สังคมเกิดการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะในทางการเมือง สอดคล้องกับ Floyd (1968, p.220) ได้กล่าวถึงกระบวนการสื่อสารในฐานะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการพัฒนาทางการเมือง โดยสรุปการศึกษาการเมืองในแอฟริกาไว้ว่า

“การที่ประชาชนมีความรู้ในข่าวสารการเมืองน้อยนั้น มักจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเมินเฉยต่อกระบวนการทางการเมือง เมินเฉยต่อการเลือกสรรในกระบวนการทางการเมือง

เมินเฉยต่อองค์กรทางการเมือง เช่น รัฐสภา พรรคการเมือง ระบบข้าราชการ ฯลฯ เมินเฉยต่อเพื่อนร่วมชาติ ต่ออุปสรรคปัญหาทั้งหลายที่บังเกิดขึ้นในชาติ”

จากคำกล่าวข้างต้น อาจอนุมานได้ว่า ระดับความรู้ของข้าราชการทางการเมืองของประชาชน อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้บุคคลบางกลุ่มนำเอาช่องว่างของข่าวสารความรู้ไปเป็นเครื่องมือตักตวงผลประโยชน์ จนทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคมได้ ดังนั้น การที่จะพัฒนาการเมือง จะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องระดมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน กระบวนการสื่อสาร นับเป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนเกิดการรับรู้ มีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ ในทางการเมืองก็เช่นกัน หากมีการสื่อสารทางการเมืองในทางที่ดี ก็จะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองเช่นกัน

ทั้งนี้ในทางรัฐศาสตร์ ยังมีข้อสรุปที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ หากบุคคลมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น ย่อมจะเอื้ออำนวยให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นด้วย (Milbrath & Goel, 1977, pp. 35–38) ในทางกลับกันการที่บุคคลให้ความสนใจน้อยหรือขาดความกระตือรือร้นที่จะรับข่าวสารทางการเมืองก็น่าจะทำให้บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยลงเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากการรับข่าวสารทางการเมืองของบุคคล จะช่วยให้บุคคลได้รับความรู้และข้อมูลต่าง ๆ อันมีผลต่อการตัดสินใจเพื่อมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ การที่ประชาชนมีความรู้ในข่าวสารทางการเมืองน้อยมักจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเมินเฉยต่อกระบวนการทางการเมืองต่าง ๆ ได้ (Floyd, 1968, p. 220)

เมื่อพิจารณาในแง่ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มสังคมแล้ว พบว่า สหภาพแรงงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สหภาพแรงงาน ก็นับว่าเป็นอีกหนึ่งสถาบันสำคัญที่มีส่วนช่วยให้เกิดประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของสมาชิกในองค์กรในอดีตสหภาพแรงงานมีการจัดตั้งขึ้นเพื่อบทบาทในการปกป้องสิทธิประโยชน์ของสมาชิกสหภาพแรงงานเป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบัน พบว่า การรวมตัวกันของสหภาพนั้นเกิดจากชนชั้นแรงงานซึ่งแรงงานมีความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน อาทิเช่น ด้านเศรษฐกิจ คือการที่แรงงานเป็นปัจจัยหนึ่งในการขับเคลื่อนขององค์กรนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าแรงงานมีผลกระทบต่อการลงทุน การเพิ่มขึ้นของผลผลิต ตลาดแรงงาน และราคาสินค้า และนอกจากนั้นแล้วยังพบว่าสหภาพแรงงานยังมีความสำคัญทางด้านสังคม ที่มีการบ่งชี้ว่าตามปกติมนุษย์จะมีการอยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กันที่ก่อให้เกิดความสำนึกและมีส่วนร่วมหาหรือปัญหาาร่วมกัน และต่อมากการรวมกลุ่มจึงเปรียบเสมือนวิธีแก้ปัญหานั้นเองมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง

มีอำนาจในการเจรจาต่อรองที่เกิดจากการร่วมมืออย่างจริงจัง และทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประการสุดท้ายที่สำคัญ คือ สหภาพแรงงานมีความสำคัญทางด้านการเมือง กล่าวคือ สหภาพแรงงานมีบทบาทในการเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเมือง โดยกลุ่มแรงงานมีความพยายามที่จะมีสิทธิและมีส่วนร่วมด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ทั้งในรูปแบบการเจรจาต่อรอง การเสนอความคิดเห็น เพื่อลดช่องว่างของรัฐบาลและแรงงาน (สุพรรณษา ผายพิมพ์, 2550, น. 2) ดังจะเห็นได้จากบทบาทของสหภาพแรงงานต่อขบวนการประชาธิปไตย กล่าวคือ สหภาพแรงงาน คือ องค์การของคณาที่เป็นพื้นฐานของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานในประเทศจะให้สิทธิเสรีภาพในการรวมตัวและคุ้มครองคณาในประเทศนั้น ๆ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาททางการเมืองในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการเข้าร่วมชุมนุม ประท้วง คัดค้าน ร่วมลงรายชื่อ ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมืองอื่น ๆ เพื่อชะลอ หยุด หรือยกเลิกการตัดสินใจของฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลในปัจจุบัน โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สำคัญของสหภาพแรงงาน ก็คือ การคัดค้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การเข้าร่วมเป็นแกนนำกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเพื่อคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นต้น

สำหรับสถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบัน นับตั้งแต่รัฐบาล โดยการนำของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี มีนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจได้ส่งผลให้เกิดข้อเรียกร้อง ตลอดจนการคัดค้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งหมายรวมถึงการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยท้ายที่สุด ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้การแปรรูปรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยถือเป็นโมฆะ จากนั้นเป็นต้นมา การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของสหภาพแรงงานกับสถาบันอื่น ๆ เช่น ภาคประชาชน สมาพันธ์รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย จึงเกิดขึ้นเพื่อต่อรองอำนาจกับฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล โดยเฉพาะรัฐบาลภายใต้การบริหารของพรรคไทยรักไทยหรือพรรคพลังประชาชนเดิม หรือพรรคเพื่อไทยในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นกลุ่มทุนที่สำคัญ

โดยประเด็นสำคัญที่เห็นตรงกันในการเข้าร่วมของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2551 ถึงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2551 ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย และพรรคพลังประชาชน เป็นต้นมา ก็คือ ประเด็น การแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ของรัฐบาลภายใต้การนำของ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี

จะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นที่สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยได้มีส่วนร่วมสำคัญในทางการเมืองนั้น นับตั้งแต่การคัดค้านการแปรรูป รัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มาจนถึงการคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นับได้ว่าสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยได้เข้ามามีบทบาทเคลื่อนไหวในทางการเมือง ซึ่งเป็นประเด็นสาธารณะทั้งที่ เกี่ยวข้องกับสหภาพแรงงานฯ เอง และบางประเด็นไม่เกี่ยวข้องกับสหภาพแรงงานฯ เมื่อพิจารณา แล้วพบว่าประเด็นความสนใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้ขยายขอบเขตไปในวงกว้างขึ้นคือเรื่องการเมืองไทย ในปัจจุบัน

จากมูลเหตุข้างต้นจึงเป็นที่มาของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเข้าร่วม กิจกรรมทางการเมืองของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกับ กลุ่มทางการเมืองต่าง ๆ รวมถึงกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย โดยการเข้าร่วมกิจกรรมใน แต่ละครั้งของสหภาพแรงงานฯ รูปแบบของกิจกรรมการสื่อสาร ก็นับว่าเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมสำคัญ ในการที่จะรวมกลุ่มหรือระดมพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยให้เข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองกับสหภาพแรงงานฯ ได้มากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบกิจกรรมการสื่อสารของ สหภาพแรงงานฯ กับพนักงานอีกด้วย ซึ่งในเรื่องของการสื่อสารทางการเมืองมีทั้งการสื่อสาร ภายในองค์กรและการสื่อสารภายนอกองค์กร สำหรับการสื่อสารภายในองค์กรกับพนักงานนั้น สหภาพแรงงานฯ ได้ใช้สื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย ทั้งสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจในการสื่อสารกับ พนักงาน อาทิเช่น สื่อบุคคล ได้แก่ ประธาน สร.กฟผ. (นายศิริชัย ไม้งาม) เลขานุการ สร.กฟผ. (นายสมยศ เจียวกิก) และกรรมการหรือผู้แทนของ สร.กฟผ. เป็นต้น สำหรับสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ เว็บไซต์ของ สร.กฟผ. (www.lu.egat.co.th) อีเมลล์จาก สร.กฟผ. (E-Mail) ไลน์จาก สร.กฟผ. และการปราศรัยของ สร.กฟผ. เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมการสื่อสารดังกล่าว จะช่วยในการดึงดูดความสนใจ เพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม ทางการเมืองในแต่ละครั้งอีกด้วย

นอกจากรูปแบบกิจกรรมการสื่อสาร หรือการสื่อสารโดยการเปิดรับสื่อจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจของพนักงานข้างต้นนั้น ยังพบว่ามียุคสมัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วม

ทางการเมืองกับสหภาพแรงงานฯ ซึ่งอัตราและประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมทางการเมือง จะสูงเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ทั้งปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อของสหภาพแรงงาน กฟผ. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจต่อบทบาททางการเมืองของสหภาพแรงงาน กฟผ. และปัจจัยด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง อีกด้วย

จึงเป็นที่มาและความสำคัญของการศึกษาในหัวข้อ “ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงานของสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย” ในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ข้างต้น อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นสหภาพฯ ที่มีขนาดใหญ่ และที่สำคัญคือเป็นสหภาพฯ ที่มีบทบาทในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในปัจจุบันอีกด้วย

ปัญหานำการวิจัย

1. สมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ. มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไร
2. ปัจจัยทางการสื่อสารใดที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ. ที่มีปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงาน กฟผ. แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ ต่อบทบาททางการเมืองของสหภาพแรงงาน กฟผ. มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.

3. ปัจจัยด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.

4. ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อของสหภาพแรงงาน กฟผ. มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกสหภาพแรงงาน กฟผ.

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงานของสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย” เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เท่านั้น ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ – 10 มีนาคม พ.ศ.2553

นิยามศัพท์

1. พนักงาน หมายถึง สมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2. สหภาพแรงงาน กฟผ. หมายถึง สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (สร.กฟผ.)

3. ปัจจัยทางการสื่อสาร หมายถึง ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ ต่อบทบาททางการเมืองของสหภาพแรงงาน กฟผ. ปัจจัยด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อของสหภาพแรงงาน กฟผ.

4. ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง เพศ ระดับการศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงานใน กฟผ. และลักษณะการปฏิบัติงานหรือสายงาน

5. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ ต่อบทบาททางการเมืองของสหภาพแรงงาน กฟผ. หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของพนักงานเกี่ยวกับบทบาททางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนการร่วมทำกิจกรรมทางการเมือง ของสหภาพแรงงาน กฟผ.

6. ปัจจัยด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง หมายถึง ความสนใจ ติดตาม และแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ของพนักงาน กฟผ. ผ่านสื่อและช่องทางต่าง ๆ เพื่อนำ

ข้อมูลข่าวสารที่แสวงหามาสนับสนุนทัศนคติหรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิมตลอดจนความรู้ของตนเอง ในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับ สร.กฟผ.

7. ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อของสหภาพแรงงาน กฟผ. หมายถึง การได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจของสหภาพแรงงาน กฟผ.

7.1 สื่อบุคคล อันได้แก่ ประธาน สร.กฟผ. (นายศิริชัย ไม้งาม) เลขานุการ สร.กฟผ. (นายสมยศ เจียวก๊ก) และกรรมการหรือผู้แทนของ สร.กฟผ.

7.2 สื่อเฉพาะกิจ อันได้แก่ ใบปลิวจาก สร.กฟผ. เว็บไซต์ของ สร.กฟผ. (www.lu.egat.co.th) อีเมลล์จาก สร.กฟผ. (E-Mail) และการปราศรัยของ สร.กฟผ.

8. การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงาน กฟผ. หมายถึง การที่พนักงานกระทำโดยสมัครใจในลักษณะปัจเจกชนหรือกลุ่มบุคคล เพื่อมีอิทธิพลในกิจกรรมทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะตลอดจนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งในเชิงสนับสนุนหรือต่อต้าน โดยลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีดังนี้

8.1 การพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการเมืองกับเพื่อนพนักงาน

8.2 การแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมืองไปยังสื่อต่าง ๆ เช่น การโทรศัพท์ส่งข้อความสั้น (SMS) หรือเขียนจดหมาย ไปยังโทรทัศน์วิทยุ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

8.3 การสวมใส่ ติดเครื่องหมาย หรือสติ๊กเกอร์ที่มีข้อความหรือสัญลักษณ์ทางการเมืองบนเสื้อผ้า รถยนต์ เครื่องประดับ หรือที่อื่น ๆ เช่น ใส่เสื้อสีเหลือง เคยใช้อุปกรณ์มือตบ เป็นต้น

8.4 การใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั้งในการเมืองระดับท้องถิ่นและการเมืองระดับชาติ

8.5 การโน้มน้าวหรือชักจูงผู้อื่นไปร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น ร่วมลาหรือหยุดงานเพื่อชุมนุม เดินประท้วง กับ สร.กฟผ. เป็นต้น

8.6 การมีการติดต่อกับสมาชิกหรือตัวแทน สร.กฟผ. ในการเข้าร่วมทางการเมือง

8.7 การบริจาคเงิน หรือสิ่งของช่วยเหลือให้กับ สร.กฟผ.

8.8 การเข้าร่วมฟังการหาเสียง หรือชุมนุมทางการเมือง เช่น ฟังการปราศรัยชุมนุม คัดค้าน เดินขบวน ประท้วง กับ สร.กฟผ.

8.9 การช่วย สร.กฟผ. ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแจกใบปลิว การเชิญชวนเพื่อนร่วมงานเข้าร่วมชุมนุมกับ สร.กฟผ.

8.10 การระดมทุนช่วย สร.กฟผ. เพื่อสนับสนุนการทำงาน

8.11 การลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือมีตำแหน่งทางการบริหารใน สร.กฟผ.

8.12 การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เช่น ชุมนุม ประท้วง ฟังการปราศรัย ร่วมกับ สร.กฟผ.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับสหภาพแรงงานของสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย อันจะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการสื่อสารของสหภาพแรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันได้
2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่สหภาพแรงงานในองค์กรต่าง ๆ ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองกับพนักงานต่อไป